

Ἄλλ' ὁ Πέτρος ἐξηκολούθησεν ἔτι μάλλον ἐμψυχούμενος.

— Νὰ μάθῃ λοιπὸν ὅτι εἰσθε ἐνταῦθα; Μετ' ἐμοῦ; Ἄ! τοῦτο εἶναι ἀδύνατον! Δὲν θέλω!

Πᾶσα ἡ σπουδαιότης τῆς θέσεώς των ἐξηφανίσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Σεβεράκ.

Τὸ σπουδαιότερον δι' αὐτὸν ἦτο μὴ ἡ δεσποινὶς Δεσυνὴ μάθῃ τὴν φρικαλέαν ἀλήθειαν. Διανοούμενος ὅτι ἡδύνατο νὰ καταδικασθῇ ὑπὸ τῆς νεάνιδος, ὁ Πέτρος ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἔτοιμον πάντα νὰ καταφρονήσῃ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς αἰσχύνῃς ταύτης. Καὶ αὐτὸν τὸν κόμητα δὲν θὰ ἐφοβεῖτο. Τὰ πάντα τῷ ἐφαίνοντο ἀνεκτὰ ἐκτὸς τῆς καταφρονήσεως τῆς Λευκῆς.

— Προτιμᾶτε λοιπὸν τὴν καταστροφὴν μου; ἐπανελάθεν ἡ Σάρρα. Ἀγαπᾶτε νὰ μᾶς συλλάβωσιν ἐνταῦθα, ὁμοῦ;

— Ὅχι! μέλλω νὰ ἐξέλθω... Θὰ ἔλθῃτε κατόπιν μου... Θὰ κρατήσω τὸν συνταγματάρχην εἰς ἀπόστασιν, ὅπως ὑμεῖς δυνηθῇτε ν' ἀπομακρυνθῇτε... Τούτου γενομένου, θὰ δυνηθῶ καὶ ἐγὼ νὰ τοῦ διαφύγω.

— Καὶ ἂν εἶναι ὠπλισμένος; εἶπεν ἡ Σάρρα πεοίτρομος.

— Ἄ! μπά! Θεὸς φυλάξοι! ἀνέκραξεν ὁ Σεβεράκ.

— Πέτρε!

— Ἀφετέ με σὰς παρακαλῶ... Ἔστὲ ἐδῶ καὶ ἀναμείνατε!

Εἶχεν ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ κήπου. Ὁ Μερλώ, ἀκούσας θόρυβον, ἀνετινάχθη. Ἄλλ' εὐκίνητοτερος ὁ Φροσσάρ, κεχωσμένος εἰς τινὰ γωνίαν τοῦ τοίχου πρὸ πολλοῦ, τρέμων μὴ παρατηρηθῇ ὑπὸ τοῦ Μερλώ, θέλων νὰ προλάβῃ πάντα κατὰ τοῦ Σεβεράκ κίνδυνον καὶ μὴ δυνάμενος χωρὶς νὰ ἐπισπεύσῃ αὐτὸν τὸν κίνδυνον, ἀφίκετο παρὰ τὸ ἀνθοκομεῖον, εἰσῆλθεν, ἐσφιγξέ τὴν χεῖρα τοῦ Σεβεράκ, λέγων: «εἰμαι ἐγὼ!» Εἶτα, μετ' ἀπιστεύτου θάρρους, ἀφήσας τὴν θύραν ἀναπεπταμένην, ἐπιλαθόμενος παντὸς σεβασμοῦ, καταλιπὼν πᾶσαν ἀδυναμίαν, ἐδράξατο τοῦ συνταγματάρχου διὰ τῶν δύο βραχιόνων ὀπισθεν, προσπαθὼν νὰ τὸν κωλύσῃ τῆς διαβάσεως. Ὁ ὀρμητικὸς συνταγματάρχης, αἰσθανόμενος σφοδρῶς ἑαυτὸν ὑπὸ τοῦ νέου ἐλκυόμενον, ἀφήκε κραυγὰς λύσσης, ἀντιμαχόμενος κατὰ τοῦ κρατοῦντος αὐτόν, λακτίζων τὰς κνήμας του, καὶ προσκαλῶν εἰς βοήθειαν.

— Ἄ! κακοῦργε, ἐδρυχήθη ὁ Μερλώ. Τὸ χέρι μου εἶναι ἀκόμῃ δυνατὸ! Ποῦ θὰ μοῦ πάγῃ.

— Συνταγματάρχα, σὰς παρακαλῶ, εἶπεν ὁ Φροσσάρ μεταβάλλων τὴν φωνήν του. Δὲν ἤξεύρετε τί κάμνετε! Θὰ γενῇτε ἀφορμὴ μεγάλης δυστυχίας!

— Ἡ δυστυχία ἐγένετο, ἔκραζεν ὁ συνταγματάρχης. Ἀλλὰ θὰ μάθωμε ἀπὸ ποῖον.

— Ἄ! τοιοῦτος εἶσαι! ἀνέκραξεν ὁ Φροσσάρ χάσας τὴν ὑπομονήν... Καὶ μεθ' ἡρακλείου ἰσχύος, ἄρας τὸν συνταγματάρχην

εἰς τὴν ἄκραν τῶν βραχιόνων, ἐσφενδόνισεν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ ἀνθοκομεῖου.

— Βοήθεια, Καναλέλ! ὠρύετο ὁ Μερλώ. Μὲ σκοτώνουν οἱ δολοφόνοι!

— Φύγετε! εἶπεν ὁ Φροσσάρ τῷ Σεβεράκ. Ἡ ὁδὸς εἶναι ἐλευθερά.

Ὁ Πέτρος καὶ ἡ κόμησσα ἐποίησαν δύο βήματα ὅπως φύγωσιν, ἀλλ' ἔστησαν περιδεεῖς.

Ὁ κόμης ἐφάνη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου. Ἐγένετο παύσις τις.

Ἐκαστος ἐκ τῶν δραστῶν τῆς κινδυνώδους ταύτης σκηνῆς ἔμενεν εἰς τὴν θέσιν του, μὴ τολμῶν οὔτε νὰ σαλεύσῃ οὔτε νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ Μερλώ, καταπεπονημένος ἐκ τῶν πιέσεων τοῦ Φροσσάρ, τῶν διαμαχῶν καὶ τῆς πτώσεώς του μόλις συνήρchetο.

Ὁ Πέτρος καὶ ἡ Σάρρα πελιδνοὶ καὶ κατηρεῖς ἀνέμενον.

Ἡ Λευκὴ ἀπομακρύνουσα τοὺς κλάδους ἐξῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους ἀκούσασα ὁμιλοῦντα τὸν θεῖόν της, οὐτινος ἡ φωνὴ ἀντήχει ἀπειλητικῇ, ἀποκαλύπτουσα ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, μεγάλην ταραχήν.

Ὁ κόμης ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ ἔβαλε τὴν κλεῖδα ἐν τῷ θυλακίῳ του, εἶτα, διελθὼν τὸ ἀνθοκομεῖον, μετέβη εἰς τὴν θύραν τοῦ θαλάμου, ἀφ' οἴπου εἰσῆλθεν ἡ Σάρρα, ἣν ἠνέφξε διὰ τῆς κλειδός, ἣν ἀπέσυρεν ὁ ἴδιος ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς πρὸ τινων στιγμῶν.

— Κατ' ἀρχὰς φῶς... εἶπε μετὰ τρομερὰς ψυχραιμίας.

Διῆλθε παρὰ τὴν Σάρραν καὶ τὸν Πέτρον διατελοῦντας ἀδρανεῖς καὶ πεπηγότες, μὴ προσπαθήσας νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ. Δὲν ἔσπευδεν, ἀλλ' ἐβάδιζε μετ' ἀκριβείας καὶ σταθερότητος, αἰσθανόμενος ἑαυτὸν κύριον πάντων ὧν ἦσαν ἐκεῖ.

Ἡ δεσποινὶς Δεσυνὴ εἶδεν αὐτὸν λαβόντα λυχνίαν ἐκ τῆς τραπέζης τοῦ θαλάμου, καὶ συσχεθεῖσα ὑπ' αἰδοῦς, μὴ θέλουσα νὰ καταληφθῇ αἰφνης, φοβηθεῖσα μὴ ἀνακριθῇ, τρέμουσα, ἀνῆλθε τὴν ἐκ ξύλου γεγλυμμένην κλιμακᾶ, καὶ ἐξηφανίσθη ἐν τῷ θαλάμῳ ἐκείνῳ, ὅστις ἦτο κενός, καὶ δι' οὗ ἤθελεν εἰσβαλεῖν τὸς ἑαυτὸν χερρὲς τῇ Σάρρᾳ νὰ διαφύγῃ, ἐὰν ὁ Σεβεράκ δὲν ἤθελε ν' ἀποκρύψῃ τὸ ἔγκλημά του ἀπ' ἐκείνης πρὸς τὴν ἔτρεφε τὸσον ἔρωτα ὅσον σέβας.

Ἐκεῖ, ἡ Λευκὴ ἔστη. Ἐν ἀσφαλείᾳ διατελοῦσα ἀνυσύχει διὰ τὸν Πέτρον.

Ὁπισθεν τῆς ὑψηλῆς αὐλαίας της, κρυπτούσης τὴν εἴσοδον τῆς βιβλιοθήκης, ἔβλεπε πᾶσαν κίνησιν ἐκείνων, οἵτινες ἀνέμενον τὸν κόμητα.

Οὗτος ἐπανῆλθεν ἀσκεπής, ὡχρότατος ὑπὸ τὴν λευκὴν κόμην, καὶ θεὶς τὴν λυχνίαν ἐπὶ τινος τραπέζης, ἔριψε περὶ αὐτὸν φοβερὸν βλέμμα.

[Ἐπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», τῶν καθυστερούντων τὴν συνδρομὴν τοῦ ΣΤ' ἔτους, θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

κυρίας Εὐανθίαν Βαρδαρέσου, Μαρίαν Μπαλὴ καὶ Ἀνναν Κ. Κολουμπούλου, καὶ κκ. Ν. Ταβουλαρίδην, Κωνστ. Δεσίρη, Βασίλειον Μπροῦσκον, Χρήστον Δημητριάδην, Νικ. Δ. Βοζιανόπουλον, Γενναῖον Μελησσινόν, Παν. Μουζάκη, Ἰω. Πελεκάση, Ἀλέξ. Μεταξῶν καὶ Ἰωάν. Κωνσταντινίδην. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Στυλιανὸν Χαλκωματῶν. Ἀπεστάλησαν. — κ. Σ. Α. Ἀντόππαν. Ἐλήφθη Δελτάριον. Φροντίσατε. — κ. Σ. Ι. Πατρίκιον. Μετρήσατε, παρακαλοῦμεν, τῷ ἀνταποκριτῇ ἡμῶν κ. Σπ. Παγῶνι, δρ. 2,80, ἀντίτιμον 28 φύλλων «Ἐκλεκτῶν». Ἡ συνδρομὴ σας ἔληξεν εἰς ἀριθμὸν 504, ἐνῷ ἐλάδατε μέχρι τοῦ ἀριθ. 532. — κ. Γ. Α. Ἀλουπῆν. Ἐλλείποντες 6 ἀριθμοὶ ἀπεστάλησαν. Τὴν συνδρομὴν σας δύνασθε νὰ πέμψητε ἐν ἐπιστολῇ, ἐπὶ συστάσει, ἐσωκλείοντες ροῦβλία χάρτινα ἔξ. — κ. Ἐλευθέριον Κ. Τσίβην. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — κ. Γεώργιον Π. Κοκινάκη. Ὁδυσσοῦν. Αριθμοὶ 525 καὶ 526 ἀπεστάλησαν. Τὴν ἀξίαν τῶν «Ἀπομνημονευμάτων» δύνασθε νὰ πέμψητε ἀπ' εὐθείας εἰς χάρτινα ροῦβλία ἐν ἐπιστολῇ ἐπὶ συστάσει. — κ. Διον. Ε. Μαρτινέγκον. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν. — κ. Σπυρ. Γαρμπήν. Φύλλα ἀπεστάλησαν.

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἵτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ἡ Λύρα Ἀνδρέου Κάλβου καὶ ἀνέκδοτος ὕμνος ὑπὸ Α. Μαρτελάου δρ. 1.20. — Ἱστορία τεθνεώτου, μυθιστόρημα, δρ. 2. — Κραυγὴ τῆς παράφρονος, μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 2. — Ἀγίσταρχος Λασσεναγῆ, ὑπὸ Ἑρνέστου Καπενδέ, δρ. 4.50. — Μνηστὴ τῶν ἑκατομυρίων, δρ. 5. — Μεγάλῃ περυσίᾳ, νεώτατον μυθιστόρημα, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν (τόμοι 2.) δρ. 3.20. — Μαῦρος πειρατής, μυθιστόρημα ὑπὸ Α. Νουάρ, (τόμοι 3.) δρ. 4. — Μαρκησία Γαβριέλλα, μυθιστόρημα Ἰουλλίου Μαρῦ, δρ. 3. — Μικρὰ μήτηρ, ὑπὸ Αἰμυλίου Ρισβούργ, δρ. 4. — Μεγάλῃ Ἰζα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μπουβιέ, μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 4. — Μιχαὴλ Στρογκώ, ἀπὸ Μόσχας εἰς Σιδηρίαν, συγγραφή Ἰουλλίου Βέρν, δρ. 2.50. — Πάσσαλος τοῦ θανάτου, μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 1.50. — Πάπισσα Ἰωάννα, μεσαιωνικὴ μελέτη, ὑπὸ Ἑμ. Ροῖδου, ἔκδοσις μεγάλῃ μετὰ εἰσαγωγῆς, προλόγου, ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐπιστολῶν ἐνὸς Ἀγρινιώτου, δρ. 2. — Πικουίλος Ἀλλιάγας, μετάφρασις Ν. Δραγούμη (τόμοι 7) δρ. 6. — Τὸ Τριακοσιδράχμον Ἐπαθλον, Γρηγόριον, Δ. Ξενοπούλου λεπ. 50. — Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι λυρικὴ συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου λεπ. 60. — Ἀσκάνιος, ὑπὸ Ἀλ. Δουμᾶ (τόμ. 7) δρ. 4.20. — Εἰκοσιπενταετής Ἑλλήν πλοίαρχος διήγημα ὑπὸ Στεφ. Ξένου, λ. 50. — Ἡ Ἐκστρατεία μας εἰς τὴν σελήνην, ὑπὸ Δ. Καλαποθᾶκη, δρ. 1.50. — Ερυθρὰ κηλὶς, ὑπὸ Παύλου Φεβάλ, μετάφρασις Ἡλ. Ραφτοπούλου, δρ. 2. — Ερυθροὶ προσωπιδόφοροι, ὑπὸ Ponson de Terail, μετάφρασις Ν. Δεστουάννου, (τόμ. 2) δρ. 4. — Ερυθρόδερμοι, ὑπὸ P. Duplessis, μετάφρασις Γ. Ἰγγλέση, δρ. 1.50. — Ὁ Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος, μετάφρασις Ν. Δραγούμη δρ. 5. — Ὁ Μαῦρος Πειρατής, μετὰ πολλῶν ἐκδόσεων δρ. 4.50. — Ἡ Λήσταρχος Γυνὴ δρ. 4.50. — Οἱ Τρεῖς Σωματοφύλακες, ὑπὸ Α. Δουμᾶ δρ. 4.30. — Μετὰ εἰκοσιν ἔτη (Συνέχεια Τριῶν Σωματοφυλάκων) δρ. 5.30. — Τὰ Μυστήρια τοῦ Συζυγικοῦ Ἔρωτος (ἐκδόσις Β') δρ. 1.70. — Ἡ Βασίλισσα τῆς Καλλονῆς καὶ ἡ Πριγκίπισσα Σοφία (τόμ. 2) δρ. 2.20. — Ὁ Λυκογιάννης (τόμοι 4) δρ. 5.30.